

[Poul Hansen (Kalundborg).]

viske forsvarsforhandlinger for snart seks år siden endte negativt, men vi så en oprejnsning for den nordiske tanke i oprettelsen af Nordisk Råd kun få år senere.

Fra alle sider var man enig om og fremhævede stærkt, at det ikke var meningen med Nordisk Råd at slå større brød op, end der kunne bages.

Man kunne have frygtet, at den deraf følgende tilbageholdenhed ville gøre Nordisk Råd betydningsløst. Vi kan i dag med stor glæde slå fast, at dette så langt fra er blevet tilfældet. Når man løber de 30 henstillinger igennem fra den anden session i Oslo i år, så synes nok mange af spørgsmålene af beskedent omfang, men lægger man dem sammen og føjer resultaterne fra første session til, danner de tilsammen et solidt, praktisk og nøgternt fremstød for tanken om nordisk fællesskab.

For at nå til den bedømmelse behøvede man endda ikke at medtage den store sag, som i Oslo førtes et så betydeligt skridt længere frem, og som frem i tiden sikkert vil forlene allerede rådets anden session med en særlig glans. Jeg tænker naturligvis på henstillingen til regeringerne om at fremme et udvidet økonomisk samarbejde i Norden, herunder at man søger at lægge vilkårene tilrette for oprettelsen af et fælles nordisk marked på så store områder som muligt, og at man fremmer arbejdet for at gøre Norden til en toldmæssig enhed.

Jeg overser slet ikke, at man kun står ved indledningen til arbejdet. Der er en lang vej frem, og vi må af mange grunde bevæge os i skridtgang frem ad vejen. Målene må nås gradvis, branche for branche og afpasset efter forholdene i de enkelte lande, så intet slås i stykker. Det er netop hensigten igennem fællesskabet at vinde øget økonomisk styrke indadtil og udadtil. Selvom man skal vogte sig for at undervurdere de kommende vanskeligheder — så er det ikke festlyrik, når beslutningen om det økonomiske samarbejde er blevet betegnet som en skelsættende begivenhed af største rækkevidde for Nordens fremtid.

Denne beslutning, men også rådets øvrige arbejde har allerede givet Nordisk Råd en stærk stilling i vore landes offentlige bevidsthed. Mon ikke det samtidig er således,

at der i det stille gror noget meget værdifuldt op ved de kontakter, som skabes gennem Nordisk Råd, og ved det arbejde i tilknytning til rådet, som finder sted mellem sessionerne? Føjer man hertil de gammelkendte nordiske samarbejdsformer og det stedse livligere nordiske samkvem i det hele taget, kan man ikke undgå for sit indre blik at se vidtrækkende perspektiver, som det dog måske nok endnu er utilrådeligt at give udtryk i ord. Men vi, der endnu regner med adskillige år at leve i, har i hvert fald lov at nære store håb.

Vender vi fra nord blikket mod syd, møder vi i Sydslesvig en danskhed, som under vanskelige vilkår har vist en stabilitet og udholdenhed, som der er grund til for alle danske at glædes over. Hvad der blev sagt i statsministerens redegørelse om det dansksindede mindretal og om hindringen for dets repræsentation i den slesvig-holstenske landdag, kan vi fuldtud tiltræde, og jeg vil hertil føje en tak til den højtærede statsminister for den uforbeholdne og tydelige måde, hvorpå de tanker, vi alle har, fik udtryk. Der skal ikke være tvivl om, at mit parti helt står bag appellen til de tyske demokratiske kredse om at give de dansksindede sydslesvigere samme adgang til politisk repræsentation, som de tysksindede nordslesvigere har her i landet. Netop i en tid, hvor Tysklands deltagelse i det europæiske samarbejde er et højaktuelt spørgsmål, som tyskerne selv tillægger den største betydning, skulle det synes muligt at finde forståelse for den opfattelse, at den europæiske og demokratiske tanke må have konsekvenser også overfor og ikke mindst overfor nationale mindretal.

Jeg går herefter over til vore hjemlige forhold.

Her opfattede jeg statsministeren således, at regeringen med henblik på arbejdet i det kommende folketingsår i lige grad vil have sin opmærksomhed henvendt på to hovedgrupper af opgaver, nemlig på den ene side de økonomiske forhold og på den anden side en fortsættelse af den reformpolitik, som blev påbegyndt sidste år.

Vi har netop gennem nogle uger beskæftiget os indgående med den økonomiske situation og med en række foranstaltninger til imødegåelse af nedgangen i valutareserverne. Selvom det derfor vil være over-